

Ukázkový test k přijímacím zkouškám do Bc. studia hudební vědy

Hudební teorie a intonace

(maximálně 20 bodů)

20 bodů celkem

1) 1 bod
určete a zapíšte v.6 ě.5 v.3 ě.4 m.6 ě.5 v.6 v.3 (8 bodů)

2) 1 bod
určete a zapíšte dur⁵ dur⁶ D₃⁴ dur⁶₄ moll⁶ moll⁶₄ moll⁵ (7 bodů)

3) 1 bod
určete a zapíšte dórská cikánská moll celotónová (3 body)

4) zapíšte melodii (2 body)

Poslechový test

(Maximálně 15 bodů)

(A) Určete slohové, resp. časové období skladeb

1. chorální offertorium Ave Maria	středověk
2. J. S. Bach: Matoušovy pašije	baroko
3. J. Haydn: Smyčcový kvartet B dur, op. 76	klasicismus
4. S. Prokofjev: Romeo a Julie	1. pol. 20. století
5. R. Wagner: Tristan a Isolda	romantismus (19. století)
6. G. P. Palestrina: Missa Papae Marcelli	renesance
7. J. B. Lully: Armide	baroko
8. Karlheinz Stockhausen: Gesang der Jünglinge	2. pol. 20. století
9. F. Chopin: Polonéza As dur	romantismus
10. G. de Machaut: Douce dame jolie	středověk

(B) Určete přesně autora a název díla

1. Bedřich Smetana: Má vlast, Šárka
2. W. A. Mozart: Don Giovanni (árie Leporella)
3. Igor Stravinskij: Svěcení jara
4. Giuseppe Verdi: Nabucco (sbor Va pensiero)
5. Steve Reich: Music for 18 Musicians

Kulturně historický test

(maximálně 16 bodů)

1. V každé skupině chronologicky seřad'te jednotlivá díla, události apod.:

a) 1. Kutnohorský dekret – 2. Božská komedie – 3. Vulgata – 4. Válka Růží

správné pořadí: 3214

b) 1. Obnovené zřízení zemské – 2. vláda Ludvíka XIV. – 3. upálení Giordana Bruna – 4. Tridentský koncil

správné pořadí: 4312

c) 1. Toleranční patent – 2. Smrt L. v. Beethovena – 3. otevření Národního divadla – 4. rakousko-uherské vyrovnání

správné pořadí: 1243

d) 1. Pád Berlínské zdi – 2. K. Čapek: Válka s mloky – 3. vyhlášení Perestrojky (Přestavby) v SSSR – 4. první přistání člověka na Měsíci

správné pořadí: 2431

(4 body)

2. Z uvedených osobností vytvořte 4 skupiny současníků:

François Couperin, Ferdinand I. Habsburský, Josef Haydn, Josef II.

Karel IV., car Petr I. Veliký, Giovanni Pierluigi da Palestrina

Petr Parléř, Francesco Petrarca, Isaac Newton, Paolo Veronese, George Washington

řešení:

- 1) Karel IV., Petr Parléř, Francesco Petrarca
- 2) Giovanni Pierluigi da Palestrina, Ferdinand I. Habsburský, Paolo Veronese
- 3) François Couperin, car Petr I. Veliký, Isaac Newton,
- 4) Josef II., Josef Haydn, George Washington

(3 body)

3. Ke každému autorovu přiřad'te jedno jeho dílo

T. Tasso	<i>Osvobozený Jeruzalém</i>
F. Schiller	<i>Marie Stuartovna</i>
P. I. Čajkovskij	<i>Evžen Oněgin</i>
Euripidés	<i>Ífigenie na Tauridě</i>
J. Joyce	<i>Odyseus</i>
Rembrandt van Rijn	<i>Noční hlídka</i>
P. Corneille	<i>Cid</i>
O. Welles	<i>Občan Kane</i>
B. Martinů	<i>Řecké pašije</i>
C. Debussy	<i>Moře</i>
Adam V. Michna	<i>Česká mariánská muzika</i>

(9 bodů)

Práce s textem

(maximálně 17 bodů)

Text 1:

Italská opera buffa, celoevropsky úspěšný žánr komické opery 18. století, získala záhy národně osobité protějšky hudební veselohry v jiných zemích. Především je to francouzská *opéra comique*, žánr, který vyrostl z místní tradice tzv. vaudevillových komedií první poloviny 18. století: to byly nenáročné mluvené frašky, které ve svých hudebních vložkách přebíraly a nově textovaly nápěvy populárních společenských písní své doby, tzv. vaudevillů. (Podobným typem hudebního divadla byla tehdejší anglická *ballad opera*.) Opéra comique vzniká z vaudevillové komedie v polovině 18. století pod vlivem italské buffy jakožto hudebně i textově náročnější útvar s původní, nově komponovanou hudbou. Opéra comique byla po textové stránce různotvárnější a přitom vcelku literárně hodnotnější než její italský vzor. Uváděla na scénu témata ze současného měšťanského a venkovského života s důrazem na líčení konkrétního prostředí, vedle komických tónů přinášela i citová nebo později romanticko-pohádková témata a formulovala ve svých příbězích také aktuální společensky progresivní ideje, jimiž žila tehdejší Francie; leckde šlo o zpracování významných literárních děl (Cervantes, Voltaire, La Fontaine, Perrault aj.) Naproti tomu zhudebnění bylo v opéra comique vcelku jednodušší než v buffě. Nejnápadněji se tento žánr liší od buffy téměř důsledným užitím mluveného dialogu namísto zpívaných recitativů. Ve zpěvních číslech pak převažují menší útvary počínaje strofickou písní nebo malou árií (ariettou), i když se objevují i náročnější formy až k da capo árii. Melodika se však hojně inspiruje populární společenskou a taneční písní i jejím živým rytmem, a snaha o pečlivou deklamaci textu tu vede k převaze sylabického zpěvu nezdobeného koloraturou. Často se v opéra comique objevují ansámblы sólistů, jsou však spíše nedějové a menšího rozsahu. Méně rozvinutá jsou i dějová finále ve stylu buffy. Z předchozí tradice však opéra comique zdědila také tzv. *vaudevillové finále*. To byla závěrečná píseň ve stylu vaudevillu, zpívaná po strofách jednotlivými účinkujícími a členěná obvykle sborovým refrémem; někdy ji zpestřovaly i taneční vložky. Herci se zde loučili s návštěvníky a glosovali předchozí představení. Tento typ nedějového finále, v němž herci na závěr vystupují ze svých rolí a obracejí se k publiku, pak byl využit i řadou dalších, zvláště německých autorů (Mozart, Gluck), zřídka však v Itálii (Rossiniho Lazebník sevillský).

Otázky a úkoly

1) Která z těchto tvrzení jsou obsažena ve výše uvedeném textu:

- Opéra comique je národně specifický typ hudební veselohry. – ano
- Texty opery comique byly obecně literárně kvalitnější než libreto opery buffa. – ano
- V operě comique se jen zpívá.
- Opéra comique je charakteristická svými kolorатурními áriemi.
- Vaudevillové finále je nedějové finále. – ano

(3 body)

2) Zformulujte vlastními slovy hlavní rozdíly mezi operou comique a operou buffa (3 – 5 vět):

(3 body)

Text 2

. . . Nejprve jde o podstatu *hudební reprodukce*. Hanslick vychází z toho, že „pokud jde o filozofický pojem, je jednou složená hudební skladba *hotovým* uměleckým dílem bez ohledu na své provedení.“ S tím nemůžeme souhlasit. Má-li se pod „filozofickým pojmem“ rozumět pojem estetický, musí se naopak říci: *Teprve bezvadně reprodukováná skladba je hotovým uměleckým dílem*. Když malíř či sochař své dílo dokončí, vidí je před sebou přesně tak, jak se bude na věčné časy jevit každému pozorovateli. S posledním tahem štětce, s posledním úderem dláta je jeho práce úplně dovršena a jako její plod vzchází předmět, který se již nemění. Skladatel je na tom daleko hůře. Dokončil skladbu až do poslední noty – a přece jeho dílo vlastně stále ještě není hotové. Výkonem skladatele není tvůrčí záměr ještě uskutečněn do té míry, aby se mohlo právem říci: Hleďte, ideál, který mi tanul na mysli, stal se tělem! To je možné, teprve když přispěl svým podílem též reprodukční umělec. Notami popsany papír je němý a mrtvý. Hudba však musí znít; její specifická krása je založena na *smyslově přítomných vjemech tónů* právě tak, jako je malebné či plastické krásno založeno na *smyslově přítomných barevných počtcích* a na nazírání tvarů.

Otázky a úkoly

1) Jaký je, dle pisatele, rozdíl mezi malířem a skladatelem ve vztahu k jeho dílu?
(4 body)

2) Jaká je role reprodukčního umělce ve vztahu k uměleckému dílu?
(3 body)

3) Zformulujte hlavní myšlenku textu vlastními slovy (1 – 3 věty).
(4 body)

Písemná práce

(maximálně 30 bodů)

(300-400 slov, téma zadáváno obvykle ve vztahu k načtené odborné literatuře či dějinám hudby)